

Неділя 19 травня, 2024

ТЕМА — СМЕРТНІ ЧИ БЕЗСМЕРТНІ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: До римлян 8 : 14

“Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі;”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: До колоссян 1 : 1, 2, 9-13

1. Павло, із волі Божої апостол Христа Ісуса, і брат Тимофій
 2. до святих і вірних братів у Христі, що в Колосах:
 9. Через це то й ми з того дня, як почули, не перестаємо молитись за вас та просити, щоб для пізнання волі Його були ви наповнені всякою мудрістю й розумом духовним,
 10. щоб ви поводитися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога,
 11. зміцнюючись усякою силою за могутністю слави Його для всякої витривалості й довготерпіння з радістю,
 12. дякуючи Отцеві, що вчинив нас достойними участі в спадщині святих у світлі,
 13. що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина,
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Від Матвія 4 : 23

23. І ходив Він по всій Галілеї, по їхніх синагогах навчаючи, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу, і всяку неміч між людьми.

2. Від Матвія 5 : 2, 5, 8

2. І, відкривши уста Свої, Він навчати їх став, промовляючи: 5. Блаженні лагідні, бо землю впадкують вони. 8. Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога.

3. Від Матвія 18 : 2-4

2. Він же дитину покликав, і поставив її серед них,

3. та й сказав: Поправді кажу вам: коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне!

4. Отже, хто впокориться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім.

4. Від Матвія 19 : 13, 14

13. Тоді привели Йому діток, щоб поклав на них руки, і за них помолився, учні ж їм докоряли.

14. Ісус же сказав: Пустіть діток, і не бороніть їм приходити до Мене, бо Царство Небесне належить таким.

5. 1-а царів 1 : 1, 2, 10, 11, 19, 20, 24-28

1. І був один чоловік із Раматаїм-Цофіму, з Єфремових гір, а ім'я йому Елкана.

2. А він мав дві жінки, ім'я одній Анна, а ім'я другій Пеніна. І були в Пеніні діти, а в Анни дітей не було.

10. А вона була скорбна духом, і молилася до Господа та плакала гірко.

11. І склала вона обітницю, та й сказала: Господи Саваоте, якщо дійсно споглянеш на біду Твоїї невір'яниці, і згадаєш мене, і не забудеш Своєї невір'яниці, і даси Своїй невір'яниці нащадка чоловічої статі, то я дам його Господеві на всі дні життя його.

19. І Елкана пізнав свою жінку Анну, а Господь згадав про неї.

20. І сталося по році, і завагітніла Анна, та й сина породила. І назвала вона ім'я йому: Самуїл, бо від Господа жадала його.

6. 1-а царів 3 : 1-10, 19

1. А отрок Самуїл служив Господеві при Ілїї. А Господнє слово було рідке за тих днів, видіння не було часте.
2. І сталося того дня, коли Ілїй лежав на своєму місці, а очі його стали затемнятися, він не міг бачити,
3. і поки Божий світильник ще не погас, а Самуїл лежав у Господньому храмі, там, де Божий ковчег,
4. то покликав Господь до Самуїла: Самуїле, Самуїле! А він відказав: Ось я!
5. І побіг він до Ілія та й сказав: Ось я, бо ти кликав мене. А той відказав: Я не кликав .Вернися, лягай.
6. А Господь далі покликав: Самуїле, Самуїле! І встав Самуїл, і пішов до Ілія та й сказав: Ось я, бо ти кликав мене. А той відказав: Не кликав я, сину мій. Вернися, лягай.
7. А Самуїл ще не пізнав голосу Господа, і ще не відкрилося йому Господнє слово.
8. А Господь далі покликав Самуїла третій раз. І він устав, і пішов до Ілія та й сказав: Ось я, бо ти кликав мене. І зрозумів Ілїй, що то Господь кличе отрока.
9. І сказав Ілїй до Самуїла: Іди, лягай. І якщо знову покличе тебе, то скажеш: Говори, Господи, бо раб Твій слухає Тебе! І пішов Самуїл, та й ліг на своє місце.
10. І ввійшов Господь, і став, і покликав, як перед тим: Самуїле, Самуїле! А Самуїл відказав: Говори, Господи, бо раб Твій слухає!
19. І виростав Самуїл, а Господь був із ним, і не опустив ані жодного зо всіх Його слів.

7. Від Івана 3 : 1-5

1. Був один чоловік із фарисеїв Никодим на ім'я, начальник юдейський.
 2. Він до Нього прийшов уночі, та й промовив Йому: Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде.
 3. Ісус відповів і до нього сказав: Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства.
 4. Никодим Йому каже: Як може людина родитися, будши старою? Хіба може вона ввійти до утроби своїй матері знову й родитись?
 5. Ісус відповів: Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже.
-

8. До ефесян 4 : 1-3, 22, 23

1. Отож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас,
2. зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного,
3. пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру.

22. щоб відкинути, за першим поступованням, старого чоловіка, який зотліває в звабливих пожадливостях,

23. та відновлятися духом вашого розуму,

9. До римлян 12 : 2

2. І не спілкуйтеся з віком цим, але вдосконалюйтеся оновленням ума вашого, щоб вам пізнати, що є воля Божа, добра, угодна і досконала.

**Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" - написанного Цілительницею та
Пророчицею Мері Бекер Едді**

1. 63 : 5-11

Духовний початок

У Науці людина є нащадком Духа. Прекрасне, добре й чисте — ось її прародичі. Її початок не у тваринному інстинкті, як початок смертних, і вона не проходить через матеріальні стани, перш ніж досягти мудрості. Дух — її первісне й кінцеве джерело буття; Бог — її Батько, а Життя — закон її існування.

2. 492 : 3-12

Для того, щоби правильно міркувати, слід мати в думках тільки одне — духовне існування. У дійсності немає іншого існування, тому що Життя не може бути поєднане з тим, що йому не подібне, зі смертністю.

Розум один і він є все

Буття є святість, гармонія й безсмертя. Уже доведено, що навіть обмежене знання цього факту піднімає фізичний і моральний рівень смертних, подовжує їхнє життя, очищає й

підносить характер людини. У такий спосіб прогрес зрештою знищить усю оману і зробить безсмертя явним.

3. 130 : 15-25

Діти й дорослі

Правильно зрозуміла, Християнська Наука звільнить людський розум від матеріальних вірувань, що повстають проти духовних фактів; ці матеріальні вірування потрібно заперечувати і виганяти, щоби звільнити місце для істини. У вже переповнену чашу не можна нічого додати. Намагаючись похитнути віру дорослих у матерію та увести хоча б крупицю віри в Бога — хоча б віддалену уяву про здатність Духа робити тіло гармонічним, — авторка часто згадувала любов нашого Вчителя до малих дітей, і вона зрозуміла, що діти воістину належать до Царства Небесного.

4. 236 : 23-6

Батьки повинні вчити своїх дітей істинам про здоров'я та святість у самому ранньому віці. Діти податливіше дорослих і охоче вчаться любити ці прості істини, які зроблять їх щасливими й добрими.

Ісус любив маленьких дітей за їхнє невідання зла та сприйнятливість до правди. У той час, як дорослі коливаються між двома точками зору або борються з неправильними віруваннями, молодь легкими і швидкими кроками йде до Істини. Одна маленька дівчинка, яка іноді слухала мої пояснення, сильно поранила палець. Здалося, що вона цього навіть не помітила. Коли її запитали про це, вона простодушно відповіла: «У матерії немає відчуттів». Підстрибуючи й посміхаючись, вона весело додала: «Мама, моя пучка нітрохи не болить».

5. 237 : 10-22

Більш завзяті вірування й теорії батьків часто заглушають добре насіння й у їхніх власних розумах і в розумах їхніх дітей. Марновірства, подібно «птахам небесним» (від Марка 4:4), викрадають добре насіння, перш ніж воно проросте.

Навчання дітей

Дітей слід навчати Християнській Науці, лікуванню Істиною, починаючи з перших уроків, і не дозволяти їм обговорювати різні теорії й думки про хвороби. Щоби запобігти досвіду страждань в омані, захищайте ваших дітей від думок про гріх і про хворобу. Останні повинні бути вилучені на тій же підставі, що й перші. Це зробить Християнську Науку доступною із самого раннього віку.

6. 323 : 28-6

Сприйнятливість подібна до дитячої

Вплив Християнської Науки не настільки видимий, як відчутний. Це «тихий голос» Істини, який спокійно сповіщає про себе. Ми або не слухаємо його, або прислухаємося й піднімаємося вище. Бажання стати [чистими серцем], подібними дітям і залишити старе заради нового робить думки сприйнятливими до передових ідей. Готовність, з якої ми залишаємо неправильні «орієнтири», і радість при їхньому зникненні — ось настроїв, що допомагає скоріше знайти остаточну гармонію. Очищення почуттів і свого «я» є доказом прогресу. «Блаженні чисті серцем, тому що вони Бога побачать».

7. 242 : 1-7

Через каяття, духовне хрещення і відродження смертні відкидають свої матеріальні вірування й порочну індивідуальність. Це тільки справа часу, коли «усі самі будуть знати Мене [Бога], від малого до велика». Заперечення домагань матерії — великий крок, що наближає до радостей Духу, до свободи людини й остаточної перемоги над тілом.

8. 240 : 19-32

Необхідний прогрес

Із часом смертні просуваються вперед у напрямку до добра або до зла. Якщо смертні не прогресують, колишні невдачі будуть повторюватися, поки вся неправильно зроблена робота не буде знищена або виправлена. Якщо сьогодні нас улаштовують дурні вчинки, то ми повинні навчитися ненавидіти їх. Якщо нам подобається ледарство, воно повинне перестати нас задовольняти. Пам'ятайте, що рано або пізно, через страждання або через Науку, людство повинне переконатися, що оману необхідно подолати.

Намагаючись звільнитися від помилок почуттів, ми повинні повністю й чесно заплатити все до останньої копійчини, поки нарешті вся омана не буде підвладна Істині.

Божественний метод розплати за гріхи містить у собі необхідність заспокоїти власне роздратування і вчитися на досвіді відрізняти [людські] почуття від [стану Божественної] Душі.

9. 261 : 31-8

Самозабуття

Пам'ятаючи про добро і про рід людський, ми повинні забути про свої тіла. Добро вимагає, щоби людина щогодини працювала над вирішенням проблеми буття.

Присвячуючи себе добру, ви не зменшуєте залежності людини від Бога, а тільки

збільшує її. Така присвята не зменшує й обов'язків людини перед Богом, а вказує на гостру потребу виконувати їх. Християнська Наука нічого не віднімає від досконалості Бога, а вшановує всю Його славу. Відкидаючи «старої людину зі справами її», смертні «вдягаються в безсмертя».

10. 476 : 9-17, 21-22

Бог є Принцип людини, а людина — є ідея Бога. Отже, людина не смертна й не матеріальна. Смертні зникнуть, а з'являться безсмертні, або діти Божі, як єдина і вічна істинність людини. Смертні — це не занепаді діти Божі. У них ніколи не було досконалості, яку вони згодом могли б знову знайти. Із самого початку історії смертних вони були «у беззаконні зачаті і в гріху породжені». Смертність зрештою поглинається безсмертям. Гріх, хвороби і смерть повинні зникнути, щоби поступитися місцем дійсності безсмертної людини..

Нетлінна тотожність

Пізнай це, о, смертний, і ревно шукай духовний статус людини, що перебуває поза всякою матеріальною особистістю.

11. 288 : 27-1

Наука відкриває великі можливості безсмертної людини, яка ніколи не обмежена смертними почуттями. Христовий почин у Месії зробив його провідником, Істиною й Життям.

Вічна Істина руйнує все те, чому смертні нібито навчилися від омани, і тоді виявляється справжнє життя людини як дитини Божої.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
